

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 595/2024
13.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Локић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Неџиба Аљевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пријепољу К 157/20 од 18.10.2023. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 245/23 од 16.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Неџиба Аљевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пријепољу К 157/20 од 18.10.2023. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 245/23 од 16.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријепољу К 157/20 од 18.10.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што је суд утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити, ако окривљени у року проверавања од 1 (једне) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом оштећена је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку, а окривљени је обавезан да суду на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, као и остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 245/23 од 16.01.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Неџиба Аљевића, а пресуда Основног суда у Пријепољу К 157/20 од 18.10.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Неџиб Аљевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи пресуду другостепеног суда тако што ће „окривљеног ослободити одговорности“. Из образложења захтева произилази бранилац окривљеног АА, захтев подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене наводи изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Неџиб Аљевић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводећи да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати и то на исказима сведока-оштећене ББ и сведока ВВ, ГГ и ДД који су, према наводима захтева, незаконити јер су наведени сведоци у Основном јавном тужилаштву у Пријепољу испитани супротно одредби члана 300. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 300. став 1. ЗКП прописано је да је јавни тужилац дужан да браниоцу осумњиченог упуту позив да присуствује саслушању осумњиченог, односно да осумњиченом и његовом браниоцу упуту позив, а оштећеног обавести о времену и месту испитивања сведока или вештака, док је у ставу 6. истог члана прописано да ако позив осумњиченом и његовом браниоцу није достављен у складу са одредбама овог законика, односно ако се истрага води против непознатог учиниоца, јавни тужилац може предузети испитивање сведока или вештака само по претходном одобрењу судије за претходни поступак.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА, ком је оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Пријепољу Кт 176/20 од 23.11.2020. године стављено на терет извршење кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за браниоца ангажовао адвоката Неџиба Аљевића и то дана 31.08.2020. године, када је у његовом присуству и саслушан на записнику о саслушању осумњиченог Кт 176/20.

Пре саслушања окривљеног и достављања пуномоћја изабраног браниоца, јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Пријепољу је на записницима о испитивању сведока Кт 176/20 испитао сведока оштећену ББ и сведока ВВ дана 21.07.2020. године, без присуства окривљеног, а да за обављање ове доказне радње без присуства окривљеног није постојало претходно одобрење судије за претходни поступак. Такође,

из списка произилази да јавни тужилац није упутио позив окривљеном да присуствује испитивању наведених сведока. Након тога, јавни тужилац је, без упућивања позива окривљеном и његовом браниоцу, адвокату Неџибу Аљевићу, испитао и сведоке ГГ и ДД дана 20.11.2020. године, такође, без одобрења судије за претходни поступак.

Полазећи од изнетог стања у списима предмета и цитиране законске одредбе, Врховни суд налази да су искази сведока оштећене ББ и сведока ВВ дати на записницима о испитивању сведока Кт 176/20 од 21.07.2020. године, и искази сведока ГГ и ДД на записницима о испитивању сведока Кт 176/20 од 20.11.2020. године, прибављени супротно одредби члана 300. став 1. и 6. ЗКП.

Међутим, сведок оштећена ББ је испитана на главном претресу од 25.01.2023. године, ком су присуствовали окривљени и његов бранилац, док је на главном претресу од 01.06.2023. године (у списима предмета погрешно означеног као 31.05.2022. године), који је одржан у складу са одредбом члана 507. став 2. ЗКП, када су испитани сведоци ГГ и ВВ присуствовао бранилац окривљеног, који је присуствовао и главном претресу од 18.10.2023. године, одражном у смислу исте законске одредбе, када је испитан сведок ДД, чиме је обезбеђена контрадикторност поступка, односно дата могућност одбрани да поставља питања сведоцима и ставља примедбе на њихове исказе. Према томе, како су наведени сведоци на главном претресу изнели сва своја сазнања о догађају у складу са законском обавезом, у присуству окривљеног и његовог браниоца, то су њихови искази, на којима је заснована судска пресуда – законити докази.

Сходно наведеном, Врховни суд је наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Неџиба Аљевића, којима се указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оценио као неосноване.

Бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да радње за које је окривљени оглашен кривим не садрже законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ нити било ког другог кривичног дела, већ евентуално обележја прекршаја из члана 9. Закона о јавном реду и миру, обзиром да у изреци пресуде није описано субјективно обележје кривичног дела-умишљај.

Изнете наводе захтева, којима бранилац указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да су у изреци првостепене пресуде, поред објективних обележја кривичног дела кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим, описана и субјективна обележја-урачунљивост и (директан) умишљај окривљеног, који садржи и свест о противправности.

У конкретном случају, у радњама окривљеног АА, стичу се сва субјективна и објективна обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је и оптужен што су правилно нашли нижестепени судови, па Врховни суд оцењује да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП из ког разлога су супротни наводи захтева за заштиту законитости

браниоца окривљеног, адвоката Неџиба Аљевића, оцењени као неосновани. Самим тим што радње које за које је окривљени АА оглашен кривим садрже сва законска обележја кривичног дела из члана 194. став 1. КЗ, Врховни суд оцењује као неосноване и наводе захтева да се у конкретном случају не ради о кривичном делу већ о прекршају из члана 9. Закона о јавном реду и миру, и налази да побијаним пресудама није учињена ни повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Врховни суд се није упуштао у разматрање осталих навода захтева којима бранилац оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцену изведених доказа, уз изношење сопственог закључка да нема доказа да је окривљени извршио кривично дело за које је оглашен кривим, обзиром да повреда закона из члана 440. ЗКП, на коју се овим наводима суштински указује, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Неџиба Аљевића, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић